

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 18.

Extraordinair Session.

15de Møde.

Liredagen den 11te Septbr.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Jeg skal derfor hellere henvende mig til den næstføregaaende Taler (Wessely), og jo mere Priis jeg sætter paa, at vi i en allerede ikke kort Arrække have sammenarbejdet, netop i den constitutionelle Sags Tjeneste, desto større Tilfredsstillelse finder jeg ved, at hans Foredrag har overtydet mig om, at der imellem os i alle Præmisses ikke er nogen væsentlig Forskjel. Ganske vist ville ikke blot vi To, men jeg troer vistnok Alle, som paa nogen Maade have tænkt over de offentlige Forhold, ansee den constitutionelle Forsamlings Offentlighed for en af dens uundværligste Attributioner; men det forekommer mig dog aldeles aabenbart, at, dersom der ikke var andre Betænkkeligheder ved Udfastet, end den, at der ikke med rene tørre Ord staaer, at Forsamlingen skal holdes for aabne Døre, men at der derimod staaer nogle andre Ord, som efter den Forklaring, der nu foreligger, gjøre, at Rigsraadet, efter en Discussion, som rimeligvis kun vil medtage nogle faa Minutter, da jeg ikke troer, at Noget vil finde sig foranlediget til nu at møde med den gamle Børnelærdom om Offentligheds Nødvendighed, men det fra alle Sider vist vil blive forudsat som en ligefrem Selvfølge, vil aabne Dørene, indlade Publicum og Stenographer, og Dagen efter lade udgaae det første Nummer af Rigsraadstidenden, — saa vilde man ikke kunne komme til at paatage sig det umaadelige Ansvar at forkaste en saadan Forsatning, og

derved efter min fulde Overbeviisning kaste Landet ind i et uoverseeligt Chaos, men man vilde da maaskee neppe finde det Umagen værd at nævne denne Omstændighed. Jeg skal i denne Henseende bringe i min ærede Bæns Grindring, at den store Majoritet i dette Rigsraad vil komme til at bestaae af Folk, der igjennem den danske Rigsdag allerede ere blevne saaledes vant til at haandtere Offentligheden, at, medens der i mange andre Henseender findes en stor politisk Modsætning Sted imellem os, saa troer jeg ikke, at der er en eneste af os, der blot som Tankeexperiment vilde kunne gaae ind paa, at vi skulde holde vore Møder for lukkede Døre. Jeg skal dernæst bringe i Grindring, at Ønsket om Offentligheden har langt tidligere lydt fra de Landsdele, der ligge Sønden for Eideren, end netop her i Danmark, thi, medens netop umiddelbart efter den første Indstiftelse af Noget, der lignede en Repræsentation, dette Ønske, saavidt jeg husker, saa godt som eenstemmigt tonedes derfra, saa vare vi dog her saa langt tilbage i politisk Dannelse, at det betragtedes som en ikke ringe Seir, og min ærede Ven vil meget godt erindre, hvorledes vi have medvirket dertil og glædet os derover, da der endelig her erhvervedes en Majoritet for at attraae et saadant Gode. Jeg troer altsaa, at denne Fare er af den Slags, at de, der gjøre slige Indvendinger, ere Sagens bedste Venner.

Naar min ærede Ven dernæst har henvist til de Former, der ere foreskrevne for den egentlige Udøvelse af det constitutionelle Spil, til Udfasters § 45, da er det saa langt fra, at jeg i saa Henseende er uenig med ham, at jeg dristigt paastaar, at der i selve Udvalgets Betænkning findes, om ikke alle de samme,